

پیش‌بینی رضایت زناشویی بر اساس خودمتمایزسازی و هوش هیجانی در زوجین شهر مشهد

محمد جعفر اسودی^۱، مسعود رضایی کوچکسرای^۲، مهدی معتکف فر^۳، نگار صادق اصفهانی^۴

^۱ دانشجوی دکتری دانشگاه آزاد اسلامی واحد بجنورد، خراسان شمالی، ایران (نویسنده مسئول)

^۲ دانشجوی دکتری دانشگاه آزاد اسلامی واحد بجنورد، خراسان شمالی، ایران

^۳ دانشجوی دکتری دانشگاه آزاد اسلامی واحد بجنورد، خراسان شمالی، ایران

^۴ کارشناس ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، تهران، ایران

چکیده

شکست در زندگی زناشویی آسیب‌های عمیق و گسترده‌ای به افراد و خانواده‌ها وارد می‌آورد. به همین دلیل در دهه‌های اخیر متخصصان حوزه خانواده به مطالعه سازوکارهای مؤثر در ایجاد یک ازدواج موفق علاقه‌مند گردیدند. لذا هدف از انجام این پژوهش پیش‌بینی رضایت زناشویی بر اساس خودمتمایزسازی و هوش هیجانی در زوجین شهر مشهد می‌باشد. این مطالعه توصیفی از نوع همبستگی است که در جامعه آماری زوجین مراجعه‌کننده به کلینیک‌های روان‌درمانی شهر مشهد در سال ۱۳۹۷ انجام شد. با استفاده از فرمول کوکران با در نظر گرفتن سطح خطای ۰/۰۵ و حجم جامعه ۳۲۰ نفر، ۴۲ زوج از بین این زوجین جهت انجام پژوهش به صورت در دسترس انتخاب شدند. شرکت‌کنندگان به پرسشنامه رضایت زناشویی اینریچ، مقیاس هوش هیجانی شوت و پرسشنامه خودمتمایزسازی اسکورن پاسخ دادند. تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS-24 انجام شد. شاخص‌های توصیفی، ضریب همبستگی پیرسون و آزمون رگرسیون خطی به روش گام‌به‌گام در سطح معناداری ۰/۰۵ استفاده شد. نتایج رگرسیون گام‌به‌گام در جدول ۲ نشان داد که در گام اول متغیر خودمتمایزسازی ($P=0/000$ ، $t=-10/369$ ، $\beta=-0/516$)، در گام دوم متغیر هوش هیجانی ($P=0/000$ ، $t=-4/103$ ، $\beta=-0/204$) قدرت پیش‌بینی‌کنندگی رضایت زناشویی را در زوجین دارند و در مجموع ۳۶٪ از واریانس رضایت زناشویی در زوجین را به‌طور مثبت و معنادار تبیین می‌کنند. در نهایت باورهای خودمتمایزسازی و هوش هیجانی بالا فرد را به سمت عمل و اقدام مستقل سوق می‌دهد و با افزایش رضایت زناشویی همراه است.

واژه‌های کلیدی: رضایت زناشویی، خودمتمایزسازی، هوش هیجانی

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۵، شماره ۱، بهار ۱۳۹۸، صفحات ۱۹۸-۲۱۱